

plejer man at nævne saadanne Handlinger som: Indsnigen i en Konkurrents Forretnings- eller Fabrikslokaler; indiskret Benyttelse af Tilfældet til Gennemsyn af Breve eller Planer i et ulaaset Skrivebord; at lade sig indføre i en andens Forretning som Kunde, Arbejder eller Turist eller lignende for at udsponere Kundefredse eller tilvende sig Forretningshemmeligheder; Forledelse til Kontraktbrud o. s. v.. Alt saadant vil der i Overensstemmelse med, hvad der til enhver Tid maa betragtes som ordentlig Forretningsmoral, kunne sættes en Stopper for.

Man kunde hertil bemærke, at hvis en saadan Generalklausul indsættes i Loven, bliver i Virkeligheden de øvrige Bestemmelser (Særbestemmelser) overflødige, idet de opluges af hin generelle Forskrift. Dette er selvfølgelig til en vis Grad rigtigt, men dels er der visse typiske Misbrug, som erfaringsmæssigt optræder hyppigst, og som mest virksomfuldt kan rammes ved nærmere at karakteriseres, dels virker disse Særbestemmelser som Fortolkningsmiddel til at præcisere Lovgiverens Mening med Generalklausulen, dels endelig trænger denne, for at undgaa at den benyttes af Domstolene ud over rimelige Grænser, til indsnævrende Regler, der kan danne en Ramme om dens Indhold.

Det skal endelig bemærkes, at man ved Optagelsen i Loven af en saadan generel Bestemmelse formentlig vilde skabe Ro om et Spørgsmaal, der i lang Tid har været rejst i interesserede Kredse, foranlediget af Trangen til at opnaa Beskyttelse for visse Mærker, der benyttes af andre Næringsdrivende end saadanne, hvis Virksomhed kendetegnes udelukkende ved Omsætning af Varer, f. Eks. Ingeniører, Arkitekter, Transportforretninger, Forsikringselskaber o. s. v., og som derfor, selv om Registreringsmyndigheden strækker sig videst muligt i saa Henseende, i mange Tilfælde ikke vil kunne registreres eller beskyttes som Varemærker i teknisk Forstand. Angaaende dette Spørgsmaal i sin Helhed henvises i øvrigt til Forslag til Lov om Varemærker med Motiver.

b. Handlinger egnede til at fremkalde Forveksling.

Ved Siden af Generalklausulen var der i Haagerkonferencens Program optaget et Forbud mod Foretagelsen af en Række nærmere beskrevne Handlinger af illoyal Natur. Da Forslaget herom imidlertid ikke syntes tilfredsstillende og fremkaldte et ikke ringe Antal Modforslag, blev Sagens Behandling henvist til Underudvalget, hvor den endelige Begrænsning og Formulering fandt Sted.

De Plenarforsamlingen som Følge heraf forelagte, og af denne vedtagne Særbestemmelser, indskrænkedes til to, hvoraf den første lyder saaledes:

„Særlig skal forbydes:

Enhver Handling af en saadan Art, at den, uanset det anvendte Middels Karakter, er egnet til at fremkalde Forveksling med en Konkurrents Varer“.

Fra forskellig Side var der til denne Bestemmelse foreslaet tilføjet som Eksempler paa de anvendte Midler: Navne, Firmaer, Skilte, Vareudstyr og i Særdeleshed Anvendelsen af Varemærker. Dette stødte imidlertid paa Modstand navnlig fra belgisk Side med den Begrundelse, at man i Belgien gav en udstrakt Beskyttelse for alle Genstande, der paa en eller anden Maade kan tjene til Varebetegnelse, saasom Udstyr, Pakning, Vares Form o. s. v., og at man derfor udtrykkelig maatte undtage disse. Paa den anden Side fremkaldte denne Belgiens Stilling Protest fra engelsk-amerikansk Side, hvor man ikke yder denne Art af Mærker egentlig Varemærkeskyttelse.

Følgen blev, at man indskrænkede Bestemmelsen til den ovenfor citerede Form, der ikke desto mindre er saa vid, at den formentlig ogsaa omfatter Varemærker.

Paa Konferencen i London blev den omhandlede Bestemmelse i Konventionen imidlertid atter gjort til Genstand for indgaaende Drøftelser, idet der af adskillige af Unionsstaterne var fremsat Forslag om en Tilføjelse, hvorved der som Eksempler paa Handlinger, der skulde kunne omfattes af Forbudet, blev opregnet: urigtige Annoncer og usandfærdige Reklamer, Falholdelse af Varer under urigtig Foregivende af, at disse Varer er af et bestemt Mærke, samt uhjemlet Offentliggørelse af Pressenyheder indenfor en vis Frist.

Imod disse Ændringsforslag blev der fra andre Staters Side indvendt, at der ved en udtrykkelig Angivelse af Eksempler, som ingenlunde maatte anses for udtømmende, vilde være Fare for at svække Virkningen af Forbudet i dets Almindelighed, idet der let vilde kunne tænkes at opstaa en Tilbøjelighed til at indskrænke Forbudets Anvendelse til Handlinger, der direkte omfattedes af de fremdragne Eksempler.